

τοῦ χρυσοῦ ἀστράπτοντας, μακρόθεν θὰ ἰδῇτε
 ὑνδαιτυμόνας εὐτυχεῖς μαρτύρων ἡμιόνων
 ῥη ἀνδρείων στρατηγῶν ! πλὴν μὴ τοὺς προκαλῆτε
 Εἰς μάχην. Τὸ παιγνίδιον αὐτὸ δὲν παίζουν μόνον.

Ὡς τὰς Ἀθήνας Τοῦρκοι, πῦρ ! τὰ μέγαλα κρημνίστε·
 Νὰ μοιρασθοῦν οἱ Ἀλβανοὶ κ' οἱ Γκέκαὶ τὰς Μεγαίρας·
 καὶ λίθον ἐπὶ λίθου μὴ, Ἀγαρρηνοὶ, ἀφῆστε . . .
 Νῦξ ἐθνικὴ, κ' ἐκ τῆς νυκτὸς τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας.

Ἐσφάξατ' ἐρημώσατε ; ἰππεύσατε μεγάρας !
 Εἰς τοὺς σωροὺς μας ἀντηχεῖ τῆς νίκης σας τὸ κέρας.
 Παύσατε, Τοῦρκοι, τὴν σφαγὴν καὶ τὴν λεηλασίαν·
 Ἀφῆσατέ μας τοῦ Χριστοῦ ὀρθὴν τὴν ἐκκλησίαν,
 Ἀφῆσατε εἰς τὸν λαὸν ἄρτον τιμὴν καὶ αἷμα
 Τὰ λαοκτόνα λάθη του νὰ μελετᾷ ἡμέρα.

Ἡ χρυσοπτέρουξ ἔφυγεν ἀκτίς πρὸς ἄλλους τόπους,
 Νὰ ἐρμώσῃ ἄλλης γῆς ἀπλοῖκους ἀνθρώπους.
 Ἀπῆλθον αἱ φιλόπτωχοι τοῦ θάμβους ἐταιρίαι·
 Οἱ «Καθὼς-Πρέπει !» ἀνθρώποι κ' αἱ ὑψηλαὶ Κυρίαι
 Εἰς τὴν Βιέννην εὐωχοῦν, ὀρχοῦνται εἰς Λονδίνον,
 Ἀφοῦ ἐξεπολίτισαν τοὺς ὄχλους τῶν Ἑλλήνων.
 Οἱ Λούκουλλοι τῶν Ἀθηνῶν εἰς Βάδεν χαρτοπαίζουν,
 Κ' οἱ Νάρκισσοι τὰ ἦθη μας μακρὰν ἡμῶν ἐμπαίζουν,
 Τὴν ἐξουσίαν, κυβισταί, δὲν διευθύνουν πλέον,
 Κ' αἰσθάνετ' ἐν τῇ λήθῃ του τὰ ἄλγη του ὁ Λέων.

Ἰδέτ' ἐκεῖ ! τὰς κορυφὰς νέα αὐγὴ ροδίζει . . .
 Καὶ τουφεκιὰ Ἀρματωλοῦ τοὺς Τοῦρκους ἐξαφνίζει !
 Ὁ Ρήγας εἰς τὴν σάλπιγγα καὶ πάλιν ἐξαμύνει !
 Ὁ Γερμανὸς τὴν Ἱερὰν σημαίαν ξεδιπλώνει !
 Πετᾷ ὁ Μάρκος 'ς τὸ βουνό, 'ς τὸ κύμα ὁ Κανάρης,
 Κράζει «ἀνάστα ὁ Θεός» 'ς τὴν Κρήτην ὁ Κριαρής.
 Μονομαχεῖ μ' Αὐστριακοὺς 'ς τὴν Βέροιαν ὁ Δουμιπιώτης,
 Καὶ ὅπου στρέψῃ ἡ Ἑλλάς λαμποβολεῖ θεότης . . .

Ἄν θέλωμ', ὑπὸ τάρμα μας τῆς Μένκας τὸ θηρίον,
 Ποτέ μας μὴ ἀφήσωμεν τῶν πάππων μας τὸν βίον.
 Ἄν θέλωμεν τιμῶμενοι κ' ἐλεύθεροι νὰ ζῶμεν
 Ποτέ μας τοὺς Τριάκοντα νὰ μὴ ἐμπιστευθῶμεν.

Ὁ ἀδιάφορος λαὸς εἰς τρόπαια βυθίζει . . .
 Ἐκ τοῦ μεσονυκτίου σου ἐγέρθητι, ψυχὴ μου !
 Πάλιν τὸ ἄσμα τῆς ζωῆς ἡ λύρα μου τονίζει . . .
 Σημαίνει ἡ ὥρα τῆς τιμῆς ! Ὑστὰ ὅπλα, ἀδελφοί μου !!!

Ἡκούσθησαν τοιαῦτα ἐπὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Σολωμοῦ,
 τῶν Σούτσων καὶ τοῦ Βαλαωρίτου ; Καὶ τὸσον ζωντανά,
 τὸσον δυνατὰ, τὸσον σύγχρονα ; Ἐὰν δὲν εἶνε ποίησις
 αὐτά, τί ἄλλο εἶνε ποίησις ; Τὸ φουστανάκι σου ἢ τὸ
 μαγουλάκι σου ; Ἐὰν δὲν εἶνε ποίησις ἢ μέχρι παρακρού-
 σως ἔντασις τοῦ αἰσθήματος, ἢ μέχρι φρενοβλαβείας με-
 τώρισις τῆς ψυχῆς καὶ ἡ ἱερὰ ἐκείνη τοῦ πνεύματος ὀρχη-
 ρεῖς μέσῳ εἰκόνων, μεταφορῶν, παραφορῶν, ὁμοιώσεων, τότε
 αὐτὴν τὴν ποίησιν τὴν ἔχει καὶ τὴν ὑπερέχει ὁ Συνοδινός.
 Καὶ εἶνε βάνχυσον, εἶνε βάρβαρον, ἐλ μέρους ἡμῶν νὰ πε-

ριφρονῶμεν τοιαύτην δύναμιν, διότι δὲν φέρει χειρόκτια
 καὶ διότι ἔτυχε νὰ ἔχῃ σύντροφον τὴν πενίαν. Ἄς πῆσῃ
 ἡ λωποδοσία τῆς πνευματικῆς ἀξίας. Ἡ ἰδιοκτησία ἂν εἶνε
 ἱερὰ προκειμένου περὶ γῆς, ἱερωτέρα εἶνε προκειμένου περὶ
 πνεύματος. Αἱ μετριότητες ἔχουν τὴν θέσιν τῶν· οἱ ἀντι-
 γραφεῖς ἢ ἐραnistαὶ Καζάζηδες χειροκροτοῦνται. Οἱ βλάκες
 πλαστογραφοῦσι τὴν εὐφυίαν περὶ τὰ ποιητάρια γίνεται
 τόσος πάταγος. Εἶνε λιπὸν δίκαιον ν' ἀναγνωρισθῇ καὶ ἡ
 ἀληθινὴ ἀξία.

Ἄς παραμερίσουν μικρὸν οἱ χορτασθέντες δόξαν. Ὁλό-
 γη θέσις, κύριοι, καὶ διὰ τὸν Συνοδινόν !

Καλιδᾶν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡκούσαμεν, ὅτι καὶ προφῆς ἐγένοντο πρὸς τὸν κ. Τρι-
 κούπην παραστάσεις ὑπὸ φίλων του περὶ τροποποιήσεως
 τῶν φορολογικῶν του νομοσχεδίων καὶ ἰδίως ἐλαττώσεως
 τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπου-
 γὸς συναισθάνεται βαθέως φαίνεται, ὅτι κάπου τέλος πάν-
 των πρέπει νὰ φανῇ ἀνένδοτος. Τὴν ἀνάγκην ταύτην τοσοῦ-
 τῳ μᾶλλον συναισθάνεται ἐπιβλητικὴν καθόσον ἡ τύχη ἐ-
 πέμπρωτο νὰ δημιουργήσῃ τὴν πλέον εἰρωνα ἀπάντησιν ἐκ
 μέρους τοῦ Κουμουνδούρου πρὸς τὸν Τρικούπην τοῦ 1879
 τὸν κατακρίναντα μετὰ στόμφου ἐκείνον ὡς ἐνδοτικὸν εἰς
 τὰς γνώμας τῶν ἄλλων, διότι τοῦτο εἶχεν εἶπει ὁ Κουμουν-
 δούρος.

Ἦδη ὁ Τρικούπης ἐδήλωσε πανηγυρικῶς, ὅτι δὲν εἶνε
 μὲν πάντοτε ἐνδοτικὸς εἰς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν γνώμην
 φίλων του, ἀλλὰ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ δηλώσῃ, ὅτι εἶνε
 ἐνδοτικὸς συλλήβδην εἰς πάσας τὰς ἐναντίον του γνώμας,
 ὅταν μάλιστα, κατὰ τὴν ἐν τῷ λόγῳ τοῦ κ. Δεληγεώργη ἐκ-
 φρασιν, συντρέχει ἡ παρηγορία τοῦ τάφου.

Ματαίως οἱ φίλοι τοῦ κ. Τρικούπη ζητοῦσι νὰ ὑποχωρή-
 σῃ ἰδίως ἐπὶ τῶν φορολογικῶν του νομοσχεδίων. Τοιαῦτα
 νομοσχέδια εἶνε προωρισμένα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δεσμοὶ
 ἀδιάρρηκτοι μετὰ τῶν φίλων τοῦ κ. Τρικούπη καὶ αὐτοῦ.
 Δὲν στερεῖται ὁ κ. Τρικούπης τόσον προνοίας πολιτικῆς, ὥστε
 ὅταν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ καπνίσωσιν
 εὐρωτιῶντα ἢ κατάξηρον καπνὸν θὰ σκεφθῶσιν ἴσως νὰ ἐ-
 πιρρίψωσι κατ' αὐτοῦ ἀντὶ σεσηπτότων κρομμύων τῶν Πα-
 τρῶν κυτὰ εὐρωτιῶντος καπνοῦ, νὰ μὴ περιστοιχίζηται ὑπὸ
 βουλευτῶν μελλόντων νὰ δέχωνται ἐπὶ τῶν νώτων αὐτῶν
 μέγα μέρος τοιούτων ἐπιρριπταμένων εἰδῶν.

Ἀναγγέλλεται ἐκ Σύρου ὅτι τὸ βιομηχανικὸν ἐργοστάσιον
 Α. Νικολίου καὶ Α. Μαζίνου ἔκαμε στάσιν πληρωμῶν, με-
 παθητικὸν 600,000 φρ. Τὴν περὶ τούτου ἐπιστολὴν τοῦ
 εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας εἰς τὸ προσεχές.

Μᾶς γράφουν ἐξ Ἀνοδέρου :

Ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἐπαμεινώνδα Δεληγεώργη καὶ καλὸς
 φίλος μου Δημήτριος ὑπέστη χθὲς ἐν Λειψία τὰς διδασκτο-

ρικός του εξετάσεις και ἐστέφθη διδάκτωρ. Ἡ εὐχάριστος εἰδήσις μοι ἀνηγγέλθη ἐκείθεν τηλεγραφικῶς και σπεύδω νὰ σοὶ τὴν μεταβιβάσω. Ὁ Μιυῆκος μας εἶχε κάμει και πολὺ καλὴν ἐργασίαν ἣν ὡς διατριβὴν ὑπέβαλεν : περι **dolus** και **culpa lata**, ἐκ τῶν πηγῶν μελετήσας και κατ' αὐτὰς πραγματευθεὶς τὸ ζήτημα. Ἡ διατριβὴ του δὲ ἐνεκρίθη και κατόπιν προσεκληθῆ εἰς ἐξέτασιν. Ὡς γνωρίζεις, αἱ ἐξετάσεις εἰς τὴν Λειψίαν δὲν εἶναι καθόλου εὐκολοί, ἡ δὲ διατριβὴ πρέπει νὰ περιέχῃ νέον τι ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Σημειώσας ὅτι πολλάκις τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λειψίας εἶναι αὐστηρότερον, ἢ τὸ τοῦ Βερολίνου, ὥστε ἔχουν σημασίαν αἱ ἐκεῖ ἐξετάσεις, μόνον ὅτι κοστίζουν ἐφθηνότερα.»

Εἰς τὴν περίστασιν τοῦ ὑπὸ λύσεως δηγθέντος γραμματοκομιστοῦ καταδικαστέος εἶνε ὁ κύριος τοῦ σκύλου Δεσποτόπουλος, ὅστις ἐνῶ ἐβλεπεν ὅτι τὸ σκυλί του ἡσθάνει, δὲν προειδοποίησε τοὺς προσερχομένους· και ἐνῶ κατόπιν ἐβεβαιώθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ λύσεως και ἐτουφέκισε μόνος του τὸν σκύλον, δὲν προειδοποίησε τὸν δυστυχῆ γραμματοκομιστὴν ὅτι ἐδήχθη ὑπὸ λυσσῶντος κυνός, ὥστε νὰ μπορέσῃ νὰ προλάβῃ τὸ δυστύχημα, παρὰ τὸν ἄφησε ἀμέριμνον τὸν ταλαίπωρον και ἐξερράγη οὕτω ἡ λύσσα μετὰ 55 ἡμέρας.

Τί δὲ νὰ εἰπώμεν περὶ τῶν νοσοκομείων μας, στρατιωτικοῦ και δημοτικοῦ, τὰ ὅποια ἐξωθέλισαν ἐκ τοῦ καταλόγου των τὴν νόσον τῆς λύσεως ;

Τὸ μὲν δημοτικὸν νοσοκομεῖον δὲν ἐδέχθη τὸν δυστυχῆ πάσχοντα· τὸ δὲ στρατιωτικὸν τοῦδ' ἔωκε νερὸ διὰ νὰ ἀποθάνῃ. Δὲν θεραπεύεται λοιπὸν ἡ λύσσα, κύριοι χωρὶς σπαθὶ ἢ μὲ σπαθὶ ν' ἵστῶντο; "Αλλοτε ἓνα λυσσῶντα τὸν ἐλυσσάζατε 'ς τὸ κρῦν τὸ νερὸ εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ ζαχαροπλαστείου Γρηγοῦρα ἕως ὅτου τὸν πεθάνατε· ἀφοῦ ἐξελάβατε τὴν λύσσαν ὡς πνευμονίαν. Τώρα πάλιν κάνετε τὰ ἴδια, κύριοι Μπόγζαι και ὄχι ἱατροί. Δὲν εἶνε καλλίτερα λοιπὸν ν' ἀφινώμεθα εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φύσεως, χωρὶς νὰ χάνωμεν και τὰ ταλλαραχιά μας ;

Ἐμπρὸς, κύριε Κοσονάκε ! Ἀφοῦ ἐδήχθη και δεύτερος κύων, πρῶτον τουφεκίδι γκρά εἰς ὅλα τὰ ἀδέσποτα σκυλιά. Ἄς μᾶς λείψουν, σκύλοι εἴμεθα μόνον μας· δὲν θέλομεν νέους ἀδελφούς. Και δεύτερον εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας ἀνεγνωρισμένον κύριον κύνας νὰ ἐπιβληθῇ μουζελιέρα, ἥτοι φίμωτρον. Καιρὸς δὲ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιβληθῇ και φόρος ἐπὶ τῶν κυνῶν, ὡς ὑπάρχει παντοῦ. Και ἐπειδὴ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ κουβέντα, βρέχουμεν διὰ δακρύων τὰ κράσπεδα κάνενός συμπολιτευομένου νὰ καθυποβάλλῃ τὸν φόρον αὐτόν, και ἄς ἐξογκωθῇ λιγάκι τὸ περίσσευμα τοῦ προϋπολογισμοῦ ! Πρόστιμον ἐπὶ προστίμου ἐκ μέρους τοῦ φοβεροῦ Κοσονάκου και ἐν ἀνάγκῃ ραπίσματα ἐπὶ ραπισμάτων εἰς τοὺς ἄνευ μουζελιέρας κυρίους.

Θέλομεν δὲ οἱ σοφοὶ ἱατροὶ νὰ μᾶς εἰπώσιν ἐὰν εἶνε ἀθεράπευτος ἢ ὄχι ἡ λύσσα, και ἀπαιτοῦμεν νὰ θεραπευθῇ ὁ δυστυχὴς Κοντέας, ὅστις εἶνε και ὁ βραβεύμενος συχνὰ σκοπευτῆς, ἂν δὲν ἀπατώμεθα. "Αλλως θὰ διοργανώσωμεν

κίνησιν νὰ θέσωμεν ὅλους τοὺς ἱατροὺς εἰς ὑπερορίαν, ἀφοῦ εἶνε ἄχρηστοι !

Ὁ δὲ πρῶτος δηγθεὶς και ἀποθανὼν Χρήστος γραμματοκομιστὴς δὲν ἔχει τέκνα· ἦτο ἄγαμος· ἓνα μόνον εἶχεν ἀδελφόν, ὅστις και τὸν περιποιήθη ὥσον ἡδύνατο. Ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ ἔμεινεν ὀκτὼ μόνον ὥρας, τοῦ κ. Κοσονάκου ἐνεργήσαντος μὲ τὴν συνήθη του θηριώδη δραστηριότητα. Κατὰ τὸ κορύφωμα τῆς μανίας του οὐδὲν ἄλλο ἔκαμνεν ὁ ταλαίπωρος ἢ νὰ προσεύχεται· διότι ἦτο πολὺ θρησκός ! Ἐπειδὴ δὲ εἶχε προπωλῆσαι τὸν μισθόν του εἰς τὸν Ἀλεξόπουλον, ὅστις μετέβη νὰ δῇ τὴν κατάστασιν τοῦ ὀφειλέτου του, ὁ δυστυχὴς τὸν παρηγόρει. "Εννοιά σου, ἐγὼ θὰ πεθάνω, ἀλλὰ θὰ γράψω τῆς μητέρας μου νὰ σοὺ στείλῃ τὰ χρήματα.

Δὲν θέλουν ἔλεον λοιπὸν ὕστερα ἀπὸ τοιαύτας σπαρτακτικὰς σκηνάς οἱ ἀφίνοντες τοὺς σκύλους των ἐλευθέρους νὰ μεταδίδωσι τοιαῦτα θεοήλατα δηλητήρια εἰς ἀνθρώπους πηγαίνοντας τὰ γράμματα εἰς τὰ πόδας των ! Παρακαλοῦμεν τὴν εἰσαγγελίαν νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν περίπτωσιν Δεσποτοπούλου, και ἂν ἀποδειχθῇ ἔνοχος ἀμελείας νὰ τιμωρῇ αὐστηρῶς.

Οἱ δημοσιογράφοι δὲ ὀφείλομεν νὰ ἀφήσωμεν τὸ ζήτημα νὰ κρυώσῃ, διότι τὸν αὐτὸν κίνδυνον διατρέχουν και οἱ καλοὶ μας διανομεῖς, και εἶναι ἄτοπον ἀφοῦ δὲν τοὺς ἀμειβόμεν ὅπως πρέπει νὰ τοὺς ἐκθέτωμεν και εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ὑδροφοβίας.

Βλέπετε ὅτι τὸ κράτος σὲ ἐμποδίζει νὰ πάρῃς και ἓνα τάλληρο, ἂν δὲν πληρώσῃς φόρον χαρτοσήμου. Τοῦλάχιστον ἂν ἡδύνασο νὰ τὸ εὗρῃς αὐτὸ τὸ χαρτόσημον ὅταν τὸ ἤθελες. "Αλλοτε τὸ γραφεῖον εἶνε κλειστὸν, ἄλλοτε χαρτόσημον δὲν ἔχει, ἄλλοτε εἶνε κλειδωμένον· και τρεχεῖς ἐς σὰ δαιμονισμένος νὰ εὗρῃς χαρτόσημο· διότι οἱ μὴ δαιμονισμένοι δὲν βάζουν και οὕτω οἱ νόμοι καταδολιεύονται.

Ἀργὰ εἶδομεν ὅτι ἐν τῇ *Νέᾳ Κεφαλληνίᾳ* γίνεται ἐπὶ ὀκτὼ ἤδη φύλλα ἀναιρέσεις τῶν ὑφ' ἡμῶν περὶ Γεωργαντάρρα Ἰακωβάτου γραφέντων. Ἡμεῖς ἔχομεν νὰ γράψωμεν ἐν τελευταῖον ἄρθρον περὶ τοῦ ἀοιδίμου μεγάλου Κεφαλλήνου, και ἂν εὗρωμεν τὰ φύλλα τῆς συναδέλφου και ἀνευρωμεν εἰς αὐτὰ ἀντιρρήσεις ἀξίας λόγου, θὰ ὑποκύψωμεν ἂν πεισθῶμεν, και θὰ τὰς παραβλέψωμεν ἂν δὲν πεισθῶμεν. Διότι δὲν πρόκειται ν' ἀνοιξώμε κουβέντα.

Τὸ ἀρωματικώτερον

Τ Σ Α Ι

μόνον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς *Λεωφόρου Πανεπιστημίου*

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ

Νικολάου Α. Βασιλειάδου

δύνασθε νὰ τὸ εὗρῃτε, κομισθὲν ἐσχάτως ἐκ Ρωσσίας εἰς πακέτα και πωλούμενον ὄχι ἀκριβὰ.

Τὸ ἄρωμά του μεθύει — Ἡ θερμὴ του εἶναι ὕλη ὑγείας.